

КНИЖКА ТРЕТА

1936—1937

ГОДИНА XXXII

СИРОМАШКО ЛЪТО

Западна слънце, залъзе,
златени порти отвори.
Въ широки двори то влъзе
и майци бързо говори :

— Я слагай, мамо, вечеря,
да хапна, още посърбна,
нареждай мека постеля,
че утре рано ще тръгна.

Азъ грѣя слабо наесень,
сланата всичко попари.
Тамъ долу нѣма вечъ пѣсень,
тжгуватъ млади и стари.

Жалѣя малки дечица,
сираци бедни и голи,
за слънце топло ржчица
простира всѣкой и моли.

Ще дамъ лѣто сирашко.
Я слагай бързо вечеря!
Сирашко още бедняшко.
Нареждай мека постеля!

Н. Моновъ

